

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΘΩΝΟΣ

Πώς έ νεαρός Βασιλεύς έγλυκοκοίταζε τις Έλληνίδες. — Ένας χορός στο σπίτι του "Αρμανσπεργ". — Ο "Θων και η περικαλής κόρη" του αρχικαγκελαρίου. — Όταν επεμβείν η πατέρας... — Ο "Θων και η Γαλλία πριγκίπισσα Κλημεντίνη. — Τι λόγος ήταν ο «έρως έρωσ» της πριγκίπισσας. — Ένας Βασιλεύς υποψήφιος... γαμπρός ! κλπ.

Από την πρώτη μέρα που ο "Θων, ανήλικος νεανίας, άκόμη, έπίτρεπε τό πόδι του στό Ναυπλίου, δέν έμεινε άσυγκίνητος από τη δροσερή όμορφιά τών γυναικών του Μοριά. Η Ναυπλική κοινότητα, μικρή άκόμη και όχι πολύ προχωρημένη στον Έθνοκρατικό πολιτισμό, δέν έδινε βραβείος στο νεαρό Βασίλειά άσοφές εδωκαρίες, ούτε τό κατάλληλο έδαφος για να εκδηλώσει τις τάσεις του αυτές. Άλλ' ο "Θων άγαπούσε τις διασεδωμένες, έπίγρηνε στους χορούς ή έφρονιζε να διοργανώνονται συχνά τέτοια στ' Άνακτορά του, τό σημερινό κτίριο της Νομαρχίας. Φαντασθήτε την έκπληξη τών ανθρώπων της άφελέστατης έκείνης γενιάς όταν είδαν να κάτσει τό Βασίλειά τους μαζί — μεσιανόν έπίτονη ύλισια — εν άπευθύνη στις κυρίες κολλημένα στ' γλάσσο που δέν την ήξερε άκόμη καλά. Άνάγκη να σημειωθεί, ότι ο Βασιλεύς είχε γυφο του ένα στενωπιατό κύκλο αλλοζών, Βασιλεύς τούς περισσότερους, οι όποιοι έπιτηροΰσαν τό νεαρό κύριό τους και δέν τόν άφηναν να βηγί από τό όριο της άξιοπρεπείας. Έν τούτοις οι γέροι άγωνιστά — έξοσαν άκόμη ή μεγαλύτερες μορφές του Άγώνος — είχαν παρατηρήσει ότι ο Βασιλεύς έγλυκοκοίταζε τις κυρίες. Σέ κάθε άλλη έποχή τοιο θα έθεωρείτο δείγμα ευνουσίας φρασικό και μάλιστα έπιβεβλημένο. Οι άνθρωποι όμως τό 21 είχαν για τη γυναίκα τις δικές τους αντίληψεις τις Άνατολίτικες.

Τέλος, όταν ή προετοιμασία μετεβήτη στές Άθήνας, ο Βασιλεύς ήταν κάλος έροτοζυτημένος και μάλιστα σέ τέτοιο βαθμό που να υή μορφή να χορηγί από τά μάτια τών ανθρώπων της Αύλης. Όλα τά "Θωνικά βιβλία άναφέρουν την έντόπισση που έκανε σέ όλους ή έξαιρετική προτιμηση που έδειχνε ο Βασιλεύς στη μεγαλύτερη κόρη του Άντιβασιλέως κόμητος "Αρμανσπεργ.

Όταν ή Αύλη έγκατεστάθη στές Άθήνας, ο Βασιλεύς κόμης έκατοίκησε στο σπίτι του Βλαζούτη, άτέναντι του σημερινού "Ωδειού Άθηνών, στην όδον Πειραιώς. Ο "Αρμανσπεργ άνοιξε πρώτος τις πόλεις του και έδωσε τόν πρώτο χορό, με κάλεσμένους την άνωτέρα κοινότητα, δηλαδή την Βασιλική άκόλονθια του Βασιλέως, τη Φαναριώτικη άριστοκρατία τών άρχισε να έγκαθίσταται στην Έλληνική προετοιμασία, τις μεγάλες οικογένειες του Άγώνος, Άθηναίτες, Μοραίτικες, Ρουμελιώτικες, νησιώτικες.

Στό χορό αυτό, όλοι οι κάλεσμένοι έαρχίστησαν πεύα την πεποιθήση ότι ο Βασιλεύς άγαπούσε την νεοσύ και όμορφη συμπαιτωτισιά του. Όλο κοστά της βοισκότανε. Τούς περισσότερους χορούς τούς έχοσε μετ' αυτής. Την έκοίταζε με ματιές τρυφερότητας. Δέν εινε έξακοιτωμένο άν ή ξανθή κοπέλλα άναποζοΰτανε στο βασιλικό αίσισημα; δέν ύπολογι όμως άμφιβολία ότι ή προτιμηση αυτή την έκολάσσε πολύ Κάθε γυναίκα στη θέσι της θα ήταν έντιμωμένη...

Έπίσης δέν εινε έξακοιτωμένο άν ο πατέρας της άννελήφθη τό αίσισημα του Βασιλέως. Ένας ιστοριογράφος μās πληροφορεί ότι άκουσε κάποτε από άπόστολο της Βασιλικής Αύλης ότι ο "Αρμανσπεργ, έννοήτας την άδυναμία του "Θωνος, όχι μόνο κατέστητε προσεχτικί την κόρη του, αλλά και άπεράσσε να φύγη από την Έλλάδα. Έν τούτοις άλλος ιστορικός διαφωνεί, και ισχυρίζεται ότι ο "Αρμανσπεργ όχι μόνο έγκαίως έκατάλαβε τό πάθος του Βασιλέως, αλλά και τό υπέβαλε όσο καλύτερα μπορούσε. Γάμοι μεταξύ βασιλέων και γυναικών όχι βασιλικής καταγωγής, ύπήρχαν πολλά. Γιατί λοιπόν να μη φανταζόταν και αυτός ότι ή κόρη του μπορούσε να γείνη Βασίλισσα της Έλλάδος; Και την ύποψια αυτή μās τη δυναμώνει τό γεγονός ότι ο "Αρμανσπεργ — μίν έξονας ή έξονας πολύ καλά, έκεινο που ήξεραν όλα όλοι οι Άθηναίοι — δέν έφυγε μόνο του, αλλά παύθηκε και μάλιστα άπ' ευνουσίας από τόν Βασίλειά Λουδοβίκο, τόν πατέρα του "Θωνος, ύστερ' από τό ταξίδι του στην Έλλάδα, όπου έμεινε τέσσερες μήνες. Ο Λουδοβίκος άντελήφθη βέβαια έκεινο που έκανε πως δέν κατουλάβαινε ο πατέρας της κόρης.

Έν πάση περιπτώσει εινε άναμφισβήτητο ότι ο "Θων έννοωσε ζοηρό έρωτα για την κόρη του κόμητος. Σ' ένα βιβλίο της έποχής εκείνης («Ανωόνιμο, Σελίδες τινές της Ιστορίας του "Θωνος») διαβάζουμε τ' άκόλουθα :

«Ο Βασιλεύς "Θων έθνε προς τό παρόν τώ βιοφί του μισρού θεού με την φρετόραν και τά βέλη, και έλάτρευε, διά να μη είπω περισσότερον, άλλ' έξ ίσου, ίσως με την Έλλάδα και την περικαλή κόρη του "Αρμανσπεργ. Συνετός όμως και γνήσιος έπίτοης έπινε την φωνήν της καρδιάς του διά τό καθήκον».

Ο "Θων άναγκάστηκε λοιπόν να θυσιάσει τόν έρωτά του στό θρόνο. Δέν εινε όμως γνωστό άν ή θυσία αυτή του έστοίχισε. Ο ιστορικός τείνει να παραδεχθί ότι ο "Θων έκανε τη θυσία χωρίς μεγάλον ψυχικό πόνο. Όπως άπεδείχθη κατόπιν, είχε χαρακτήρα

ψυχρό—τολάχιστον στο ζήτημα του έρωτος. Και πρέπει να παραδεχθώμε ότι ή τό αίσισημα φρύτταζε εύκολα, όπως συμβαίνει με τούς έρωτες τών νέων, ή ότι δέν είχε τη δύναμη ν' άντισταθί στην πατριωτή έπιβολή.

Όταν ένηλικιώθηκε ο "Θων, μεγάλος χορός δόθηκε στ' Άνάκτορο, μαζί με τις άλλες γιορτές. Ο βασιλεύς έχοσε και πάλι πολλούς χορούς με την ύπαία Βασιλέσσα. Όταν ή «Έπιτροπή της Κοινότητος» (δηλ. τό Δημοτικό Συμβούλιό) παρουσιάστηκε και τόν επρόσφερε ένα θανυσάο μουζέτο, ο "Θων τό έπηρε και τό επρόσφερε στη βασίλισσα της καρδιάς του. Και όμως δλ' αυτά δέν τόν έμπεδίσαν, ύστερ' από λίγον καιρό να ζητή στις διάφορες άνατορικές αλές, νύφη. Ο "Αρμανσπεργ άναγκάστηκε να φύγη από την Έλλάδα, παίγοντας μαζί και την κόρη του, ή οποία στο Μόναχον πανερεύθηκε ένα κοινόν θνητόν, τόν Έλληνα Καταζούρηόν. Έξησε μαζί του έντιμης ; Ποιός ζέλει. Τό βέβαιον εινε ότι ή ύπαία Βασιλέσσα, λίγα χρόνια μετά τόν γάμο της, κατέβηκε στον τάφο.

Όποιαδήποτε, έπλησίαζε ο καιρός που ο "Θων ήτο ύποχρεωμένος να παντρευθί. «Όλοι πλέον —λέγει ο ιστορικός— έπόθουν να ίδουν ύδαδόν, ο όποιος γεννωμένος εις Έλληνικόν ζώμα και ύπό Έλληνικόν ουρανόν, θα ήτο φρασικός πλέον Έλληνας». Τό ζήτημα της προμηθείας νύφης τό ανέλαβε και στην περίπτωση αυτή ή διπλωματία, και μάλιστα ή ξένη διπλωματία τών Άθηνών. Ο Γάλλος πρεσβευτής Ρουάν ειχε άνακοιτωθί στα γερά. Ένεργούσε να προτιμηθί στο θρόνο της Έλλάδος ή πριγκίπισσα Κλημεντίνη, κόρη του Καρόλου τών Βουρβουάων—άληθινή κάλλουη και τρυφερά έξυπνη. Η Κλημεντίνη ειχε συναντηθί με τόν "Θωνα, όταν αυτός ήταν παιδάκι και ταξείδευε με την μητέρα του στην Ιταλία. Τη Γαλλίδα πριγκίπισσα — εκτός της Γαλλικής Κυβερνήσεως — ύπεστήριζε και ή μικρά Έλληνική παροικία στο Παρίσι. Ένα γράμμα της έποχής μās πληροφορεί ότι «η πριγκίπισσα, κατελήμενη ύπό ίερου έρωτος, προς την Έλλάδα, έζητησε διάσκαλον να την μάθη την Έλληνικήν, ως τοιοϋτος δε προσεφέρθη ο έξ Σαντορίνης πλουδάς εις τό Παρίσι Λενηγάς».

Άλλ' ή Ρωσσία, έγκαίως πληροφορηθείσα τά σχέδια της Γαλλικής διπλωματίας, κατώφισσε να τα μετασώση, και έφρόνισε δική της ύποψη. Ήταν μιά άφροσύνη και γαλανομάτα Μερκία Δούκισσα ; ή "Όλγα, κόρη του αυτοκράτορος Νικολάου. Για τό συνοζέσω αυτό άπεστάλη έπίτιμος στές Άθήνας ο κόμης Στροζοκόφ, ο όποιος άρχισε να εργάζεται με τόν εν Άθήνας πρέσβρον της Ρωσσίας Καταζίην, πός να πείσουν τόν "Θωνα να προτιμηθί την άφροσύνη Μ. Δούκισσα. Τάχα όμως ο Λουδοβίκος, ο όποιος ούτε Γαλλίδα έδέχετο να πείρη ο γυός του, ούτε Ρωσίδα. Έξεντο πρό πάντων που φοβήτανε ήταν μήτος ο "Θων πεύσιψ να γείνη ορθόδοξος. Και τούς φόβους του αυτούς τούς εξέθεσε άποκαλύπτως στο γυό του με έπιστολή. Και για έννεργητή άποτελεσματικώτητα ο Βασιλεύς Βασιλεύς, κατέβηκε στές Άθήνας, τάς όποιες ειχε ζοηρή έπιθυμία να ιδί. Με την άφιξη του Λουδοβίκου στές Άθήνας άπελειστησαν έκεινοι που έννεργούσαν για τη Γαλλίδα πριγκίπισσα, ένακατωθήσαν και τά ρωσικά σχέδια και έλαβε άπότομο τέλος τό εδιόλλο του "Θωνος με την κόρη του "Αρμανσπεργ.

Ο "Θων έννοιωσε έπιβλητική έλάνο του την πατριωτή κηδεμονία. Ο Λουδοβίκος ειχε άπόφασι να δώση στο γυό του γυναίκα καθολική και πρό πάντων Ρεγυανίδα. Άπερσισθή λοιπόν να φύγη πρώτα ο Λουδοβίκος, άμέσως δε έλειπα ν' άνακοιτηθί και ο "Θων, τάχα για να τόν άναποδύση την έπίσημη. Και κανείς δέν ήξερε ότι ο Βασιλεύς, φεύγοντας από τας Άθήνας έπληγαν να παντρευθί. Ο "Θων δέν ήσθάνθη την παραμικρή ύποχρεώση να γωστοποιήγη στην Κυβερνήτη ότι πηγαίνει να βηγί την μέλλουσαν Βασίλισσαν της Έλλάδος.

Στό μεταξύ ή Άγγλία έννεργούσε κρυφά εναντίον του "Θωνος και ο πρέσβης Λάιους ειχε καταστήσει τό μέγαρο της εν Άθήνας Πρεσβείας κέντρον όλων τών διασερατημένων εναντίον της «Βασιλικής τυραννίας». Και άκοιμβός τη στιγμή που έγινοντο όλες αυτές οι άνεπίσημες συννεοίσεις για την έφροση νύφης του Βασιλέως, εξέσπασε τό παράδοξο έκεινο και πρωταόστο στην ιστορία σκάνδαλο του ίατροϋ Βίττμερ, τό όποιον ο βιογράφος του "Θωνος γράφει ως έξης :

«Ο Βίττμερ ήτο εις τών δύο ίατρών, τούς όποιους έφερον ο "Θων μαζί του. Ο ίατρός αυτός, άγνωστον άν παραπεισθείς ή δωροδοκηθείς ύπό του Άγγλου πρεσβευτού, έδωκε πιστοποιήση βε-

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Κοππέ και ο ύποψηφος Ἀκαδημαϊκός

Μιά μέρα, ἡ κυρία κάποιου ἀσπίου Γάλλου συγγραφέως, που ἐννοοῦσε σώνει και καλά νὰ γίνῃ ἀκαδημαϊκός, πῆγε καὶ παρεκάλεσε τὸν Φρανσουά Κοππέ, τὸν ἀθάνατο ποιητὴ τῶν ταπεινῶν, νὰ δώσει τὴν ψήφου τὸν στὸν ἄντρα της.

— Θὰ πεθάνῃ, ξέρετε — τοῦ εἶπε τέλος, — ἂν δὲν γίνεῖ ἀκαδημαϊκός...

— Ἀφροῦ τὰ πράγματα εἶνε τόσο σοβαρά, νὰ τὸν ψηφίσουμε, τῆς ἀποκρίθηκε προθυμότητα ὁ καλοζήγαθος Κοππέ.

Κ' ἐξορτήσε τὴν ὑπόσχεση του. Μὰ πάλι ὁ ὑποψήφιος ἀκαδημαϊκός δὲ βγήκε.

Ἔγινε ἀπὸ λίγο καιρὸ, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἐκλογή ἐνός νέου μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἡ ἴδια κυρία ξαναπληγθεὶς πάλι στὸν Κοππέ κ' ἐκλιπαρεῖ τὴν ψήφου του γιὰ τὸν ἄντρα της.

— Θὰ πεθάνῃ, ξέρετε, τοῦ λέει πάλι ὅπως τὴν πρώτη φορὰ.

— Ἄ! γιὰ νὰ σοῦ πῶ, κυρία μου! Σὰς ἔδωσα τὴν περασμένη φορὰ, τὴν ὑπόσχεση μου πὼς θὰ τὸν ψηφίσω καὶ τὸν ἐψήφισα. Ἐκεῖνος εἶχε πεῖ πως ἂν δὲν ἐβγαῖνε ἀκαδημαϊκός, θὰ πέθαινε... Γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴ ζητήσῃ τὴν ὑπόσχεση του, ὅπως τὴν κράτησα κ' ἐγώ;

Ο Φῶς καὶ ὁ Ἑστῶνιέ

Καὶ ἓνα ἄλλο ἀνέκδοτο σχετιζόμενο πάλι μὲ τῆς περιφρῆμης προελογικῆς βίβλιος τῶν ὑποψηφίων ἀκαδημαϊκῶν:

Ὁ γνωστότατος μυθιστοριογράφος Ἑδουάρδος Ἑστῶνιέ ἀφοῦ πῆγε κ' ἐπεσκέφθηκε ὅλους τοὺς γνωστούς τῶν ἀκαδημαϊκῶν καὶ ζήτησε τὴν ψήφου τους, πῆγε τέλος καὶ βόηξε γιὰ τὸν ἴδιο σκολο καὶ τὸ μεγάλο στρατάρχη Φῶς — τὸν ὅλοιο οἱ Γάλλοι τιμῆς ἐνεκεν ἕξαν ἀκαδημαϊκοῦ.

Μὰ ὁ ἐνδοξος στρατάρχης ὄχι μονάχα δὲν εἶχε διαβάσει κανένα μυθιστόρημα τοῦ Ἑστῶνιέ, — πράγμα πού εἶνε ἀπαραίτητο γιὰ νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ κρίνῃ γιὰ τὴ φιλολογικὴ τους ἀξία, — μὰ ἀγνοοῦσε κ' αὐτὴ ἀκόμα τὴν ἑταιρεία του. Ὁ λογοτέχνης μας ἀναγκάσθηκε τότε νὰ κάτῃ νὰ τοῦ ἀπαριθμῆσῃ τοὺς τίτλους τῶν μυθιστορημάτων, ἐνῶ ὁ Φῶς τοὺς κατέγραψε σ' ἓνα σημειωματάριο.

Καὶ ὅταν τελείωσε:

— Πολὺ καλά, κύριε, τοῦ ἀποκρίθηκε ἐμβριθῶς ὁ μέγας στρατιωτικὸς καὶ κατὰ παρεξήγησιν ἀκαδημαϊκός — θὰ λάβω πληροφορίας καὶ θὰ σκεφθῶ ἂν πρέπει νὰ σὰς ψηφίσω...

βιοῦσαν ὅτι ὁ Βασιλεὺς σωματικῶς καὶ διανοητικῶς δὲν ἦτο προορισμένος νὰ ἰδρῶσῃ δυναστείαν.

Ἡ βεβαίως αὐτὸ τοῦ ἰδιαιτέρου γιατροῦ τοῦ Ὄθωνος ἔγινε γνωστὴ πρῶτα στὴν Εὐρώπη καὶ ἔπειτα στὰς Ἀθήνας. Ἐνας Ἀγγλὸς καθηγητῆς, διαμένων στὰς Ἀθήνας ἔστειλε ἀνταπόκρισι στὴν Ἀγγλικὴ Ἐφημερίδα «Πρωτὰ» μὲ τὴν ὁποία ἀνταπόκρισι ἡ θλιβερὴ ἀλήθεια εἶχε διατυπωθεῖ σὲ μυθιστορηματικὴ μορφή. Ἐγραφε δηλαδὴ ὅτι ὁ Ὄθων, προκειμένου νὰ παντρευθῆ ἐξήτησε τὴ γνώμη τῶν δύο γιατρῶν του, καὶ ὁ Βίττιερσ εἶπε κατηγορηματικῶς ὅτι «ἡ Θεοῦ Πρόνοια δὲν ἐπεφύλασε διάδοχον εἰς τὸν Βασιλέα»!

Ὁ Ἀγγλὸς αὐτὸς καθηγητῆς καὶ δημοσιογράφος ὠνομάζετο Πέρζλετ.

Τν παντάλο ἔκανε τρομερὸ θόρυβο σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη. Ὁ ἰατρὸς Βίττιερσ ἀνεκλήθη αἰσιῶς στὴ Βαυαρία ὅπου καὶ πέθανε ἐγκαταλελειμένος καὶ ὁ ἀντιβασιλεὺς Ἀρμανστεργ ἐπαύθη. Ἐπῆρε τὴν κόρη του καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Στὰς 2 Φεβρουαρίου 1837 κατέπευσε στὸν Πειραιῶ ἡ ἀγγλικὴ Φορηγάδα «Ποτλανδ» φέρουσα τὸν Ὄθωνα καὶ τὴν Ἀμαλία. Ὁ λαὸς τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς πρωτεύουσας ἔκανε θερμοτατὴ ὑποδοχὴ στους νεονόμους. Μπροστὰ στὴν ἑορταστικὴ Βασιλείᾳ τους τὰ ἐληρομόνησε ὅλα. «Ποῖα θεοῦ καλλονὴ! γράφει ἓνας δημοσιογράφος τῆς ἐποχῆς. Ἀληθῆς ῥόδον! Ἡ λατρετὴ μας Ἀνασσα εἶνε λεπτῆς ξανθῆς μορφῆς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς λάμπουν ξανθίσως».

Καὶ ὁ ἐπίλογος τοῦ γάμου αὐτοῦ:

Ἡ Ἀμαλία ἀπέθανε στὰς 8 Μαΐου 1875. Μετὰ τὸν θάνατόν της ἡ αὐτὴ τοῦ Ὀλδερμπαργ ἐνήργησε νεκροφάν. Λέγεται λοιπὸν ὅτι ἡ δυστυχισμένη ἐξοριστὴ Βασίλισσα κατέβαινε στὸν τάφο ἀγνῆ ὅπως ἦταν ὅταν ἦθε στὸν κόσμῳ.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΠΕΙΡΑΝΘΟΥ

Ο ΣΤΕΦΑΝΗΣ

— Ὁ μονὸς μονὸς βοσκὴ, ποῦ τὰ πᾶς τὰ πρόβατα;
— Κάτω στὰ λακώματα τῶν ἐλλῆς καὶ ζώματα. Ἄς μον τὴ μητέρα σου καὶ τὴ θιατέρα σου κ' ἂ τοῦ κάμου τίποτα, κόψε τὸ κεφάλι μου οἷξέ το στὴ θάλασσα

νὰ τὸ γὰρ τὰ κίματα καὶ τὰ θαλασσίματα. Νὰ περῶν κ' ὁ παῖς μὲ τὰ δώδεκα κομματιὰ τὴ ροιτήη καὶ νὰ πῆ: «Τίπος εἶν' ἡ κεφαλή;» — τοῦ λολοῦ τὸ Στεφ, ἀπὸ τὸν ῥῶξαι στὰ σοκάκια καὶ φιλεῖ τὰ κοριτσάκια.

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΦΑΝΟΥΛΛΑΣ

Ἐκεῖ στὸ πῶσο τὸ βοῦνὸ στὸ παρεκκὲ λαγαδι Ἐκεῖ ἀπὸ πῶσο γέντιι μιὰς ἀρφανούλλας γάμος.

Μιὰς ἀρφανῆς περιάρφανης γοῦς ἄμα καὶ τῆς οἰοῦ τὸ καράβι στὸ γαλιὸ γοῦς καραφορνοῦ.

Ο ΜΙΚΡΟΚΥΡΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Ὁ Γυρνακῆς κ' ὁ Κωσταντῆς κ' ὁ μικροκυρνακῆς τὸ Μᾶη ἀμπελι φῆγε τὸ Μᾶη γενναῖα πῆρε τὸ Μᾶη τοῦθε μήνημα νὰ πάη στὸ σιφεῖ, καὶ ἡ κατῆρ του πρόβατα ἀπὸ τὸ παρεθῆσι. — Μὰ σὲ μισήτης Γυρνακῆ καὶ μὲνα ποῦ μ' ἀφῆτες; — Πρῶτο σ' ἀφῆνο εἰς τὸ θεὸ καὶ ὕστερα στοὺς ἀγῖους, ἐὼ τοῦτο τὸ κατῆτερο εἰς τὴ γλυκεῖά μου μάννα.

Ἐκεῖ πῆγε κ' ὁ Γυρνακῆς στὸ κάμπο καρβάλλορης. — Πῆς μου καὶ τῆς κῆρ βοσκῆ τίπος εἶν' τὸ κοπάδι τίπος εἶνε τὰ πρόβατα τ' ἀρφουρομανικάτα καὶ τίπος εἶνε τὰ σκελῆ τ' ἀρφουροκουνούρατα καὶ τίπος εἶνε ὁ βοσκὸς ὁ γατανοφουδάτος; — Ἄς εἶνε τὸ ἀστραλοβοητῆς καὶ τῆς ἀνεμοζάλης — Ὅχι νὰ τῆς κῆρ, κῆρ βοσκῆ πῆς μ' ὅλη τὴν ἀλήθεια. — Τοῦ Γυρνακῆ εἶν' τὰ πρόβατα τ' ἀρφουροκουνούρατα, τοῦ Γυρνακῆ ἔνε τὰ σκελῆ τ' ἀρφουρομανικάτα τοῦ Γυρνακῆ ἔνε κ' ὁ βοσκὸς ὁ γατανοφουδάτος.

Κ' ἀκόμα δὲν ἐδιάρχη τὸὰ μῆλα ἀπὸ τὴ ροῦα τῶὰ προβατάκιαν τς ἦρωκε τὴ σκελῆ γκατορομένη καὶ στὸ βοῦνὸ τὴν ἤνερε νὰ πάη νὰ τὰ βλέπη. Καὶ θελ' ὁ θῆς κ' ἡ μοῖρατζῆ τὸ δούλοζικῶτζῆ, τ' ἀφῆν ἀφῆσαν ἡκαμ κ' ἡ πρόβατινα τῶάντα κ' ἐγέννησε κ' ἡ σκελῆν τῆ κ' ἦγανε τῶὰ λιστάκια. Τῶὰ βλέπε τὰ πρόβατα καὶ τῶλλο τὸ μπάτο ἐὼ τοῦτο τὸ κατῆτερο ἦβλεπε τὴν κοπέλλα. Τὰ σκοτάκιαν τῆ ἦβαν κουνούρα τῶ προβάτω καὶ τὰ δαχτυλιδάκιαν τῆ μαῖνικα τῶ σκελῆν τῆ.

Τὸ μῆσορ του γοράτιος κ' ἀμπεῖς του τὴν ἐκῆνει δῶκε φτεριά τοῦ μαῖσορν του τοῦ μῆσας του προφαῖνε. — Ὁρα καλὴ σου, μάννα μου, ἂν εἶν' ἐλὰ ἡ καλὴ μου. — Κάσε νὰ φᾶς, κάσε νὰ πῆς στὰ κουντάβα ἡ καλὴ σου. — Κ' ἂμ' ἂ στὴ φανεῶσω; — Ἄ μὸς τῆ φῆης, μάννα μου, κ' ἂ μὸς τῆ φανεῶσης σ' ἀρφαῖοσιν τὴν οὐρὰ δέσε τὴν κεφαλή μου.

Συλλογὴ Ἄντ Φ. Κατσουροῦ

ΕΝΑΣ ΠΥΡΓΟΣ 1000 ΜΕΤΡΩΝ!

Ὅστε ὁ περιφημὸς πύργος τοῦ Ἄιφελ χάσκει πᾶ τὰ πρωτεῖα του. Ὁ ἀμερικανικὸς τύπος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι κατ' αὐτὰς κτίζεται ἀπὸ Νέα Ὑόρκη ἓνας πελώριος πύργος τοῦ ὁλοῦτο ὄψους θὰ εἶνε πρὸς τὰ 1000 μέτρα. Στὴν κορυφῆ τοῦ πύργου αὐτοῦ θὰ τοποθετηθῇ πελώριος φάρος, ἀπὸ ἀστυλινη, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχει ἔνταση 200.000 κερῶν.